

**ת"פ 21459/01 - מדינת ישראל נגד מחמוד נאטור, נוהאה נאטור -
נדונה**

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 21459-01-16 מדינת ישראל נ' נאטור ואח'

בפני:	כבד השופט מרוב גリンברג
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה:	ע"י ב"כ עוזי אסעד
	נ ג ד
1.	מחמוד נאטור
2.	נוהאה נאטור -נדונה
הנאשם	ע"י ב"כ עוזי דשרמן, עוזי ירום הלוי ועו"ד שADI נאטור

זכור דין

1. הנאשם, יליד 1987, הורשע על יסוד הודהתו, בעובדות כתוב האישום מתוקן, בשלוש עבירות של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144 (א) רישא וסיפה לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. כמפורט בכתב האישום, בשנת 2010 או בסמוך לכך, ביקש הנאשם מהותו, נאשمت 2 בכתב האישום, להחביא עבورو בביתה בקלנסואה כלי נשק ותחמושת וזוו הסכמה. במשך כש שנים ועד ליום 6.1.16 החזקן הנשק והתחמושת בביתה. במהלך חיפוש בביתה נתפס בחדר השינה בתוך ארונית אקדח ברטה (שננגב בשנת 1997 מאוחר), מחסנית תחמושת ומחסנית ריקה נוספת שהוטמנה בתוך גרב ושקית, בשקייה נוספת נתפסה מחסנית , 16-M 321 כדורי 9 מ"מ בתפזרת, 9 כדורי 0.22 מ"מ ו-4 כדורי 5.56 מ"מ.

3. עוד נתפסו בגג הבית נשק מסווג "קרל גוסטב", מחסנית כדורי 9 מ"מ, קופסת כדורים ובתוכה 20 כדורי 9 מ"מ, כדורים בתפזרת בתוך שקית, כוורת כדורים המכילה 50 כדורים, שקית המכילה 8 כדורי 0.22 מ"מ, 5 כדורי 5.56 מ"מ, תחמושת נוספת בתפזרת וערכה לניקוי כלי נשק. בתוך גיגית נמצאו ספרי לשימון נשק ושתי מחסניות, אחת מלאה והשנייה ריקה.

4. ביום 25.1.17, בדיון שהתקיים לפני כב' הש' קרשן הצגו הצדדים הצדדים הסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לקובלא ביחס לאחות הנאשם, שהורישה בעבירות סיוע להחזקת נשק בלבד. עוד סוכם שהנאשם יופנה לקבלת תסקירות ובאשר לאחות הנאשם עתרו הצדדים במשותף למסר בן 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי וקנס. עוד סוכם בין הצדדים, שתבדק טענת ההגנה להחזקת כלי הנשק לצורכי הגנה עצמית.

עמוד 1

.5. ביום 19.7.17 נגזר דין של נאשמת 2. בגין דינה עמדתי על חומרת מעשה משאפירה להטמי בביתה ארנסל נشك תוך סיכון הציבור ויושבי ביתה. עם זאת, מצאתי לאמץ הסדר הטיעון נוכח תיקונו לקולא של כתוב האישום והעובדיה שהנאשמה שהתה יותר מחודש במעטן בגין תיק זה. באשר לנאים זה, התבקשה ע"י ההגנה דחיה לצורך השלמת טיפול שיקום פרטיא שבו שלוב הנאים. לאחר ששמעתי את דברי המשקם הפרטיא, עו"ס מר אולמן, וכן נוכח עתירת המאשמה לתקופת מאסר ממושכת, מצאתי לאפשר דחית הטיעונים לעונש לצורך המשך טיפול.

תקיר שירות מבנן

.6. התסקיר שהתקבל על אודות הנאים חיובי וכלל המלצה טיפולית. כעולה ממנה, הנאים בן 29, מאורס ומתגורר בבית הורי בקלנסואה. הנאים בן למשפחה נורמטיבית, אביו נפטר והקשר בין בני המשפחה ממשמעותי וחביבי. הנאים הסביר כי הארווע השפייע קשות עליו ועל משפחתו, הכה על קר שערב את אחותו ואחראי להסתבכותה ולמעצרה. עוד מסר שמצוותו הנפשי ירוד, גם בשל חשש מתוצאות הליך זה. הנאים נטול עבר פלילי. ברקע לביצוע העבריות, קשר רומנטי שלא התקבל ע"י משפחת האשה והוביל לאירועים וחשש לחיו. כתוצאה מכך, אף עזב את מקום מגוריו והתגורר בעיר אילית תקופה ממושכת. לאחר שנורו לעבר ביתו מספר ימים החלית להחזק בכלו נשק כדי למנוע פגיעה אפשרית בו. במסגרת הליך המעצר, שלוב בקבוצה טיפולית ושיתף פעולה כנדרש.

.7. שירות המבחן התרשם מנאשם שבחר להתמודד עם המזוקה אליה נקלע בדרכים עבריניות ותוך סיכון משפחתו. עוד התרשםו, שהנאשם היה מרכז בצריכיו ולא גילה רגשות לכך שכלי הנשק הוחזקו בסביבה בה מתגוררים ילדים. לצד זאת, מצא כי הנאים מתפרק, בעל תובנה ומודע לפסול בתנהלו. על כן בא בהמלצה להטיל עליו ענישה מוחשית בדמות עבודות שירות לצד העמדתו במבחן לצורך שימושו בהליך שיקומי.

עדותם של המטפל הפרטיא, עו"ס ירדן אולמן

.8. מר אולמן, עובד סוציאלי שיקומי פסיכיאטרי בהכשרתו, סיפר בעדותו כי עוסק שנים רבות בטיפול ושיקום עבריים ומטפל בנאים כ-10 חודשים. בחומר דעתו, נ/1 ובධנו מסר, כי התרשם מנאשם נורמטיבי, אינטלקטואלי ובועל יכולת התבוננות פנימית عمוקה. עוד סבור שהנאשם מגלה תובנה מלאה לחומרת מעשייו וכי הסתמכותה השפיעה קשות על מצאו הנפשי והוא מצוי תקופה ארוכה במצב של דיכאון תגובתי. המטפל הוסיף שהסיכון הנש��ני מהנאשם נמוך ביותר בזכות כברת דרך שיקומית מרשימה שעבר וمبקש להמנע משליחתו למאסר ממש שעלו לדרדר יותר את מצבו הנפשי. עוד הוסיף, שימושו לסיעו לנאים בדרכו השיקומית ובממן כלים להתמודדות עם מצביו לחץ ומצוקה.

תמצית טיעוני הצדדים

.9. ב"כ המאשמה, עו"ד אסעד, עמד על החומרה הגלומה במעשי הנאים והחובה להחמיר בעונשם של מחויקי נשק שלא כדין. ב"כ המאשמה הפנה לריבוי כלי הנשק והתחמושת (מעל 500 כדורים), להחזקתם הממושכת, לכך שהוחזקו בבית האחות והסיכון הרב שגולם בכך וכך שמדובר בתנהלות מתוכננת. עוד עתר למתחם ענישה שנע בין 3-5 שנות מאסר ו邏בש למקם עונשו של הנאים, נוכח עבורי הנקי ותסקרים החביבי, בתחום המתחם. באשר

לרקע לביצוע העבירות הבהיר כי טענת הנאשם לפיה החזיק בנשך נוכח איומים על חייו נבדקה מודיענית ואומתא אך אין בכך כדי להסביר החזקת ארסנל נשך ממשכת (ראה פרו' מיום 19.10.17, עמ' 23, ש' 3-1). ב"כ המשימה סבור שנוכח חומרת מעשי וטיבם אין מקום להעדיין אפיק שיקומי ואת האינטראסים האישיים של הנאשם. באשר לעונשה של הנאשםת, הסביר, כי נוכח נסיבותה והעובדת שהחזיקה בנשך רק בהתאם לבקשת אחיה ולא לצורך שימוש אישי בו, הסכימה המשימה לסייעו ממתחם הענישה הראו' לקולא. לשיטתו, אין בכך כדי להביא להקללה בעונשו של הנאשם אלא כדי להחמירו, משניצל את טוב לבה של אחותנו.

10. באי כח הנאשם, עו"ד הלוי, עו"ד שרמן ועוד נאטור, עשו כל שביכולם למד סנגורייה על הנאשם. עו"ד הלוי עמד בטיעונו על הרקע לביצוע העבירות שנבע מtower חשש מוחשי וכן לחיו. עוד הסביר שהנאשם בחר שלא לפנות לגורמי אכיפת החוק כדי לא להסלים את המצב. לשיטתו, אין רボואת החזקת מספר כלי נשך, מאחר שהדבר געשה כדי להעניק לנאשם תחושת בטחון ושליטה ולא על מנת לעשות שימוש בהם. עוד הפנה להליך השיקומי המוצלח שעבר הנאשם, התרשומות החיובית של שירות המבחן וחווות דעת המטפל הפרט. על כן עתר לאיום המלצה התסקיר במלואה.

11. עו"ד שרמן, החרה החזיק אחריו ואף הוסיף משלו. כך לא התעלם מחומרת עבירות הנשך וצורך השעה בענישה מرتיעיה אך סבור שמתחם הענישה שהציגה ההחלטה אינו מידתי ותלוש ממדייניות הענישה הנוגגת. עוד עמד על רצונו של הנאשם להעמק הטיפולו פנויתו למטפל פרטי, בין היתר בשל יסורי מצפון קשים על שארע לאחוטו. עוד סבור שעוניינו של הנאשם יוצא דופן נוכח שיקומו המוצלח המבוסס סטיה ממתחם הענישה והסתפקות בענישה שלא כוללת מאסר. עליה מטיעונו שכיוון הסכסוך נפטר והנאשם מאורס לאשה אחרת. ההגנה הגישה אסמכתאות פסיקה לתמיכה בעתרתה.

12. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו ומספר כי שרי בדיכאון.

דין והכרעה

13. מעשיו של הנאשם חמורים ומקימים סכנה ניכרת לשלום הציבור. ההחלטה כינהו ובצדק מעשים אלו בגדר "מכת אзор" המחייבת הרתעת הנאשם ואחרים שכמותו באמצעות ענישה קשה (ר' עפ"ג (מח-מרכז) 27417-11-15 מדינת ישראל נ' עבד אל רחים). כדי לעמוד על ממדיו התופעה וחומרתה אפנה לפסק דין של סג"נ כב' השופטת לורך בת"פ (מח-מרכז) 49160-11-15 מדינת ישראל נ' נאסר, שם מפורטים ממצאים חווות דעת המשטרה באשר לתופעת הנשך בלתי חוקי והשפעתו על אירופי האלים באזורי. כעולה מחווות הדעת, בין השנים 2010-2015 אירעו כרובה ל-10,000 אירופי ירי במחוז מרכז ונתפסו מעל לכ-1000 כלי נשך בלתי חוקיים. עוד מפרט חווות הדעת את הקשיים באיתור כלי הנשך ואייתור ראיות להעמדת מחזקי הנשך לדין, כשרק ב-15% מהמקרים מוגשים, בסופה של חקירה, כתבי אישום. נתונים אלו לא השתנו אף החמירו בתקופה האחונה, כשחדשות לבקרים אנו מתבושים, לצערנו, על מקרי אלימות ורצח בגורם שהם נעשה שימוש בנשך בלתי חוקי.

14. נוכח הxicion המשי הנשקף לביטחון הציבור מעבירות נשך, מורה ההחלטה כי במסגרת שיקולי הענישה ינתן על

דרך הכלל משקל רב יותר לאינטראס הציבורי על פני נסיבותו האישיות של הנאשם (ראו: [בע"פ 6583/06 אגא אדהאם נ' מדינת ישראל, 5.12.06](#)). מחייב נשק לא מושרים, כדוגמת הנאשם, שאינם מתאימים ברגיל בדפוסי התנהגות עבריינים, נוטלים את החוק לידיים ומטעמי הגנה על חייהם או חייהם משפחתם, רוכשים בדרך לא דרך תמי מקלע, רובים וקדחים לצד תחמושת מתאימה ומסתרים הנשק במקום מסתור במטרה לעשות בו שימוש קטלני בעת צורך.

15. בתי המשפט עמדו, חזר ושנה, על החומרה הרבה הגלומה בהחזקת נשק שלא כדין. עוד נפסק, כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בגין שאירע בפועל אלא בפוטנציאלי הטמון בחובן לסייע בשולם הציבור ובתחומו (ראו [ע"פ 116/13 אקנין נ' מדינת ישראל, מיום 31.07.13](#)). כך נקבע שעבירות החזקת נשק ללא רשות כדין, עקב חומרתה, מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל, גם על נאים שעוזר להם מערבותם הראשונה עם החוק וכי "**עצמם החזקת נשק בעלי פוטנציאלי קטילה מבלי שיש עליו ועל בעלי פיקוח מוסדר של הרשות טומן בחובו סיכון, כאשר המחזק בו נתן תמיד לחשש שיתפה לעשות בו שימוש, ولو ברגעיו לחץ ופחד**" (ע"פ [4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלקרים, 19.1.14](#)).

16. בעניינו, לנסיבות מעשי הנאשם מספר פנים מחמורים: **ריבוי כלי הנשק והתחמושת**- הנאשם החזק בשלושה כל נשק - שני כלים נשק התקפיים בדמות "קרל גוסטב" ו-16-M, ואחד ברטה גנוב לצד כמות בלתי נתפסת של תחמושת מסוימים ומחסניות מתאימות. **נשק החזקה** - ארסנל הנשק החbrig החזק במשך תקופה ארוכה של כ-6 שנים. ניכר שמדובר בהחזקת מתוכנת ותחזוק מתמשך של כל הנשק הבא לידי ביטוי בהחזקת כלים לנקיון הנשק ושימונו.

17. היבט חמור נוסף העולה בנסיבות תיק זה הוא **החזקת הנשק והתחמושת בבית הנאשם**, הנואמת 2. הנאשם ניצל את טוב לבה של אחותו והקשר האמיץ ביניהם להפוך ביתה למוקם מסתור לצבא הנשק והתחמושת שאסף. כל הנשק החזק בחרדר השינה של הנואמת ובגג, במשך שנים רבות, תוך סיכון עצום לבני ביתה ובעיקר לידייה הקטנים. התנהלותו זו מקוממת ומלמדת על התעלומות ואתימות שלומם ובתחום הפיזי של בני משפחתו.

החזקת נשק לצרכי הגנה עצמית

18. הרקע להחזקת הנשק אינם נתונים בחלוקת. כעולה מטעוני ההגנה, הנאשם היה נתון תחת איומים קשים נוכח קשר רומנטי שניהל עם אחרת לא הסכמת משפחתה. ב"כ המאשימה הסכים בהגינויו לקבל טענות אלו, ואף הוסיף שנבדקו במישור המודיעיני ואוששו. עם זאת, סבור שאין יכולות לשמש צידוק להחזקת מצבוי כל נשק, לתקופה ארוכה, ובנסיבות בהם הוחזקן.

19. כידוע, בעבירות הנשק מוחסת חשיבות רבה לרקע והנסיבות אופפות ביצוען ואף סיוג חומרת העבירה נעשה בהתאם לחומרת נסיבות ביצועה, במדד חומרה מהכבד אל הקל. ([ב"ש 652/85 אבו מוך נ' מדינת ישראל](#)). החזקת נשק בשל תחשות איום, ממוקמת במרכז המדרג וההתיחסות אליה מתונה יותר מהחזקת נשק למטרות פליליות או ביטחוניות.

20. בעניינו, גם אם אלך כבורת דרך לקראת הנאשם ואותחשב במטרת החזקת הנشك המוסכמת על הצדדים, הרי שאין בנסיבות אלו כדי לספק הסבר מניה את הדעת מדוע בחר הנאשם להחזיק ארסנל נשק ותחמושת, ממשר תקופה ארוכה, בנסיבות המיצירות סיכון לסבירתו. על כן מצאתי ליתן לנtan זה משקל מוגבל בלבד.

קבעת מתחם העונש ההולם

21. מגמת ההחמרה משתקפת גם בעונשים שמוסטלים על המבצעים עבירות בנشك. כך נקבע בראע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל כי "הסתנה הטמונה בעבירה חמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שעוז ערירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקלול את העונשה מסווג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרטיע עבריינים בכח מלכוד עבירות דומות, על פניו נסיבות האישיות של העבריין". בפסקה רובה ונגפה נגזר על מחזקי נשק, חלוקם נתולי עבר פלילי, מאסר אחורי סורג ובריח שנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשים.

22. **ריבוי כלי הנשק** משליך אף הוא משמעותית על רמת העונשה. בעפ"ג (מח-מרכז) 27417-11-15 מדינת ישראל נ' עבד אל רחים, נדון ענינו של נאם נעדר עבר פלילי שהחזק ברובו, תת מקלע "עווזי" ותחמושת מתאימה, ונגזרו עליו 14 חודשים מאסר. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו, קבע מתחם עונשה שנע בין 36-36 חודשים עוניד עונשו על 20 חודשים מאסר. עוד קבע, בדברים נוכחים שרלוונטיים גם לעניינו: כי "מעשאו של המשיב הוא מעשה חמוץ אשר טומן בחובו סכנה לשלוום הציבור וביטחונו ועל בתי המשפט לגנות גישה מחמירה כלפי מי שמחזיק בכללי נשק ותחמושת שנועדה לשימוש בהם, כפ' שעשה המשיב. מדובר בהחזקת נשק שהוא עבירה שניתן להגדיר אותה כ'מכת מדינה' ובוודאי כ'מכת אзор' שפגיעה בשלוום הציבור וביטחונו הוא פגעה קשה גם אם לא הוכח שנעשה שימוש פלילי בכללי הנשק שהוחזקו ע"י המשיב" (שם, עמ' 4 לפסה"ד).

23. הצדדים הקדישו חלק מטיעוניהם לגזר דין בת"פ 65958-12-15 מדינת ישראל נ' נור חאג' יחיא. במקורה זה נדון ענינו של נאם שמחזיק במצבו כללי נשק דומה לזה שלפניו. המדבר היה בנאם נעדר עבר פלילי, שתסקרים היוו אך נתול המלצה טיפולת. בגין הדין קבוע מתחם עונשה שנע בין 36-36 חודשים וגורתי על הנאשם 20 חודשים מאסר. על החלטתי זו הוגש ערעור מטעם הגנה (בעפ"ג (מח-מרכז), 29487-07-17, חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, מיום 24.10.17) שנדחה. בפסק דין מצא בית המשפט המחויז, שמתחם העונשה שנקבע הינו צודק והולם מדיניות הפסקה (לקביעה זו הסכמה גם ב"כ המדינה, שם עמ' 6).

24. על כן, לאחר שבחנתי נסיבות מעשי הנאשם, משך ההחזקה והפגיעה החמורה בערכיהם המוגנים, **מצאתי לקבוע מתחם עונשה שנע בין 20-40 חודשים מאסר.**

עתירת הגנה לסתיה ממתחם העונשה לצרכיו שיקום

25. עתה, משנקבע מתחם העונשה, יש להמשיך ולבחון עתירת הגנה לחזור ממנו מטעמי שיקום ובהתאם להוראת סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין. סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין מורה כך: "**קבע בית המשפט את מתחם**

העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשיי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להוראות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש, התשכ"ט-1969]."

26. התשובה לשאלת אילו מן המקרים ייחשבו מקרים שיקום כמשמעותו בסעיף 40ד' לחוק ואילו לאו מרכיבת ותלויה במספר פרמטרים, בין היתר חומרת העבירה, נסיבות הנאשם, טיבו של הליך השיקום והסיכון להישנות עבירות. לשון סעיף 40ד' לחוק מלמדת, כי לעיתם כאשר "נתשם השתקם" או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם", עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרעתה והגמול (ראו [ע"פ 7572/12 הציג נ' מדינת ישראל \(23.10.12\)](#)) ואולם, אין די ב הנאשם נוכנות כנה להשתלב בהליך שיקום אלא יש להציג הליך משמעותי המגלה פוטנציאלי שיקומי ממש, תוך קביעה כי הסיכוי לביצוע עבירות נוספת בעתיד הוא נמוך ביותר (ראו [ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל \(14.07.13\)](#)). לaskaר שירות המבחן בהקשר זה מעמד משמעותי ביותר, אם כי כਮובן שאיןנו מחיב את בית המשפט.

27. ודוק, לא כל מקרים השיקום יובילו בהכרח למסקנה, כי אין מקום לגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל. מידת החירגה ממתחם תליה בשני פרמטרים מרכזיים המשפיעים הדדיות האחד על השני: הראשן, הינו טיב ההליך השיקומי והפוטנציאלי השיקומי והשני נוגע לחומרת העבירה. כך ככל שימושו הנאשם חמורים יותר נדרש בית המשפט ליתן משקל נכבד יותר לאינטראסים הציבוריים על פני שיקולים אחרים.

28. בעניינו, מדובר בנאים נטול עבר פלילי, בן למשפחה חיובית ותומכת, שנקלע למצב מצוקה וחוש לחיו על רקע קשר רומנים שנייה במועד הרלוונטי ולא התקבל בברכה ע"י משפחת האישה. טעם זה עמד ברקע ביצוע המעשים המוחסמים לו.

29. הנאשם לווה תקופה ארוכה ע"י שירות המבחן, כבר משלב המעצר כשהיה נתון תחת פיקוחם ושולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית. שירות המבחן התרשם מנאיהם שה坦הלוותו יציבה בכל מישורי חייו, מהפחתה ניכרת במסוכנותו ומשיתוף פעולה מלא עם הגורמים הטיפוליים. על כן בא בהחלטה להעמידו בצו מבחן ולהמנע מהטליל עליו מאסר ממש.

30. לצד זאת וככל הנראה נכון צורך כן אמיתי שעלה אצל הנאשם להעמק ההליך הרפואי, פנה מיזמתו למטפל רפואי פרטי ובמשך תקופה ארוכה מטופל ברציפות, כשהמלצות העו"ס המטפל מחזקות המלצותיו של שירות המבחן. נתונים אלו מעידים על פוטנציאלי שיקומי גבוה המאפשר חריגה ממתחם בהתאם להוראות סעיף 40(א) לחוק.

31. עם זאת, בשים לב לחומרת מעשי הנאשם ונסיבות ביצועם, אין מקום לסתירה לקוala ממתחם הענישה המובילה לפטור מעונש של מאסר לריצוי בפועל ואף לא להסתפקות במאסר קצר בלבד אלא להתחשבות בשיקול זה, בין

מכלול השיקולים שעומדים לנגד עיני בית המשפט במקרה זה, לצורך הקלה מסוימת במשפט תקופת המאסר. (ב'בע"פ 1370/17 אליו נ' מדינת ישראל (20.4.17); בע"פ 8095/17 סטרוסטה נ' מדינת ישראל, 17.10.17)

32. גישה לפיה העדרו של עבר פלילי, ניהול אורח חיים תקין, שיתוף פעולה עם הגורמים הטייפוליים ורמת סיון נמוכה מהווים בסיס ראוי להגדרת עניינו של נאשם **בעבירות נשך** כמקורה שיקום, ניתן למצוא בפסקה שונה של בית המשפט העליון, ברובו חריג בית המשפט ממתחם העונש והעמידו על תקופת מאסר קצרה יותר. כך בע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (14.7.13) דין בית המשפט (כב' הש' ארבל, כתוארה א') בעניינו של מעורער שהורשע בעבירות של קשרה ונשיות נשך, בידי ראיות ומסירת ידיעה כזבת ונדו, בין היתר נכון המלצה חיובית של שירות המבחן, למאסר בפועל בן 15 חודשים. בפסק דין עומדת בית המשפט על עברו הנקי של המרער, ניהול אורח חיים נורטטיבי, תסוקיר בעל פוטנציאלי שיקומי והמלצת שירות המבחן להסתפקות בעבודות שירות ומגדירים כمعدים על פוטנציאלי שיקומי ממש (שם, פ' 12). מטעמים אלו מפחית עונשו של הנאשם ומעמידו על 10 חודשים מאסר.

33. מגמה דומה נמצאה גם בע"פ 526/14 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 12.3.14), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות חמורות של סחר בנשך ונדון ל-22 חודשים מאסר. בית המשפט שדן הנאשם מצא ליתן משקל לנסיבותו האישיות והמשפחתיות, כברת הדרכ הטייפולית בעבר וסיכוי שיקומו. על אף זאת, מחליט שלא לסתות מגדרי מתחם הענישה שנע בין 18-48 חודשים אלא למקומו ברף התחthon (ראו בהרחבה פסק דין של בית המשפט המוחזק בב' ש בת'פ 13-01-01-39259). בית המשפט העליון מוצא עניינו של הנאשם פוטנציאלי שיקומי ממש באופן המצדיק חריגה מסוימת ממתחם ועל כן מקל בעונשו ומעמידו על 16 חודשים מאסר.

עוד אפנה לרע"פ 4559/16 נוטראט נ' מדינת ישראל (22.6.16)), שם נדחתה בקשה ערעור של המבחן שעונשו הוחמר (על"ג 16-01-27108 מ-6 חודשים-מרכז) מ-6 חודשים עבודה שירות למאסר בן 9 חודשים. בית המשפט קבע, כי אין די בנסיבות האישיות של הנאשם, עברו הנקי ותשוקיר חיובי במיוחד, כדי להביא לחריגה לפחות ממתחם הענישה, אף לא מטעמי שיקום ולעל"ג 50329-10-15 (מח-מרכז) מדינת ישראל נ' ענzi, שם הוחמר עונשו של בגין צער, נטול עבר, שירותי המבחן המליך להימנע בעניינו ממאסר ממש, מ-6 חודשים עבודה שירות ל-10 חודשים מאסר.

קביעת העונש המתאים

34. בהנתן המבחן שנקבע, קביעתי שהנאשם פגע געה עצמתית בערכים החברתיים המוגנים ומסקנתני שניתן לחרג ממנה חריגה מידתית, מצאתו לקבוע העונש המתאים תוך התחשבות בהליך השיקומי, עברו הנקי של הנאשם, גילו, נטילת האחריות, שהייתו המושכת בתנאים מגבלים, הטלתה הקשה שעבר מАЗ הסתמכותו בתיק זה והמלצות הגוף הטייפוליים. עוד נתתי דעתך לכך שהסתכוון בין הצדדים הסתומים, בת זוגו דאז נישאה לאחר והנאשם מאורס כיום לאחרת.

35. אני דוחה טענת ההגנה, לפיה יש לראות בעונשה של אחותו, שנדונה למאסר בדרך של עבודות שירות בלבד (ואף שהתה מעל לחודש בمعצר), עונש מוצא לגזרת עונשו של הנאשם. מעשיו של הנאשם חמורים וקשים משמעותית

مالו של אחותנו, וצדוק ב"כ המאשימה שזוקף לחובתו ניצול קשריו החמים עם אחותנו לסייע לו.

36. **לאור האמור לעיל, ולאחר שבדקתי את כלל השיקולים הנדרשים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 16 חודשים מאסר בפועל, בגיןimi מעצרו 6.1.16 עד 14.2.16.
- ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים לבלי עבורה הנאשם עבירת נשך תוך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. קנס בסך 5000 ₪ או 30 נמי מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.3.18.

משמעותי על הנאשם עונש מאסר ממש, לא ניתן להעמידו בפיקוח שירות המבחן. עם זאת, שמעתי הבטחת המטפל הפרטני כי ימשיך בטיפול בו גם לאחר ריצוי עונשו ואני תקווה שכן יעשה.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.